

d'entrada en l'àrea digital en l'administració. Però quan entrava el document TIC en l'administració se convertia en paper i ahí estan els papers passejant d'un lloc a un altre d'una manera absolutament irritable per a aquells que volem fer coses.

Amb el pla enfrontem, com diu vosté molt bé, tres reptes fonamentals: una administració innovadora, eficient, oberta i conscient, la informàtica és un instrument necessari; uns serveis moderns, segurs, inclusivament i integrats i enfortir, enfortir el sector TIC de la Comunitat Valenciana en una línia de transformació del model productiu per allò que suposa en si mateix un sector tecnològicament avançat com aquest. I també per la seua capacitat de transformar la resta dels sectors de l'economia.

Pense vosté que La Generalitat és l'empresa més gran que tenim els valencians, 140.000 treballadors. Imaginen vostés l'impacte que té el que nosaltres fem d'esta empresa, entre cometes si voleu, una empresa que fóra referent des del punt de vista de la innovació tecnològica.

El primer d'eixos eixos s'identifica amb la construcció i consolidació, dic el de l'administració innovadora, d'una administració eficient que siga conscient de la necessitat d'optimitzar els recursos disponibles i on la transparència siga una de les seues principals divises. El segon dels eixos va lligat a la qualitat dels serveis TIC que s'oferixen. I el tercer dels eixos, que és una novetat respecte als anteriors, com he dit, és per crear un referent de canvi.

Per tot això, el pla estratègic disponible, per cert, en la web de la conselleria, definix vora quatre-centes activitats concretes que estan començant a desplegar-se amb el pressupost d'enguany i es perllongarà al llarg dels tres anys següents.

I, abans que se m'acabe el temps, dir que tenim el pla Comdes, que justament una de les obsessions nostres és la bretxa digital terrestre que hi ha entre la zona de la costa i la zona de l'interior per tal d'aconseguir que la vida econòmica també se trasllada cap a l'interior i ara a través de la telemàtica això és possible.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor De Miguel? Gràcies.

Anem a passar a la pregunta 840, que formularà el diputat del Grup Parlamentari Podemos, senyor César Jiménez, a la consellera d'habitatge.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyora presidenta.

Consellera, el projecte urbanístic Sociópolis, en la pedania de La Torre de València, es va concebre al bell mig de la

bombolla urbanística amb l'objectiu, amb paraules literals dels responsables polítics del govern del Partit Popular, de construir 2.800 habitatges protegits dins d'un nou model de desenvolupament urbà en què les vivendes i els equipaments multifuncionals s'integren en un entorn agrícola, tot seguint el model d'*hortulus* mediterrani. Són aquestes coses que alguns d'aquells responsables escoltarien a un simposi celebrat amb gran ostentació propis d'aquella època i del que tots els dies tenim novetats ara. Però tota la xerrameca especulativa del Partit Popular es feia de manera inconscient i sense preveure les crisis que acompanyen necessàriament este tipus de processos pensats per treure rendiments monetaris de manera ràpida, el que es va dir *pelotazos*.

L'esclafit de la bombolla especulativa i corrupta va deixar Sociópolis a mig urbanitzar, el 44,8% de la superfície total, i els edificis planificats sense construir; dels 18 blocs previstos només se n'han completat i habitat, 5.

Hui Sociópolis és un espai erm als afores de València esquitxat per escassos edificis on l'únic que sembla haver prosperat són els horts urbans. Això sí, a un preu elevadíssim, el de destruir l'horta. Un projecte pensat per Consuelo Ciscar aprofitant la seua posició preferent al costat del senyor Blasco. Tot quedava en família, tot quedava en el Partit Popular, la família. Un projecte on es combinava, per rebaixar la terminologia, constructores com l'UTE Franjuan Enrique Ortiz a treballar amb arquitectes de prestigi com Vicent Guallart, Toyoo Ito, Willy Müller o Manuel Gausa, demanant-los edificis molt vistosos, sí, però cars i poc funcionals per als propòsits pels quals declaraven estar pensats.

Sembla que hi ha encara habitatges destinats en el seu origen a VPO que no han estat completats, tot i tindre reserves de crèdit de fins el 70%; habitatges que una vegada completats podrien fer-se servir per habilitar-los per lloguer social. Pensem en esta possibilitat. No hauriem de desaprovechar esta opció d'ampliar el parc públic d'habitatges amb un esforç relatiu molt menor que començant des de zero.

Ara, la regidoria d'urbanisme i la conselleria d'obres públiques han acordat licitar la fase 4 del projecte, les obres d'urbanització restants amb una inversió de 2,2 milions d'euros. L'administració pública actual adequarà i crearà infraestructures en els 110.249 metres quadrats de solars i horts urbans que hi ha sota l'argument de millorar la qualitat de vida dels poquets veïns que té, hui per hui, Sociópolis.

Consellera, som davant d'un relançament de Sociópolis tal com estava concebut el projecte inicial? A quin negoci urbanístic disfressat de fantasia social? O la conselleria disposa d'un full de ruta per posar en marxa eixe sector urbanístic promogut en aquell moment per l'IVHSA, actual Eige, i ampliar d'aquesta manera l'oferta d'habitatge en lloguer social.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Consellera, quan vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, presidenta.

Senyoria, compartisc el que vosté ha dit sobre el projecte megalòman del Partit Popular, i en allò que van anomenar Sociópolis.

Em pregunta si tenim un full de ruta per a solucionar eixe greu problema que van deixar els anteriors consells. La resposta és que sí. Anem a acabar d'urbanitzar una zona que ha quedat aïllada donant una eixida als veïns i les veïnes que viuen i estan en estos moments sense connexions en la ciutat i en mig de solars i caminals, com crec que molt bé vosté també han explicat.

Són 500 persones, 500 persones que jo no sé si són moltes o poques, però en són 500. I, per tant, no els podem deixar sense cap solució, perquè això no seria coherent en l'acció política que fa este govern que treballa per les persones que, com vosté bé sap, està en el punt primer del pacte del botànic.

Volem que esta zona de la pedania de La Torre, més que Sociópolis, és un nom que no ens agrada, dispose d'una urbanització com cal, amb espais deserts entre edificis, dotar de punts de llum i telefonia la zona, establir una xarxa de reg i posar passos de vianants i semàfors. Eixa és l'actuació que anem a fer en eixa zona.

També és molt important millorar l'accessibilitat. I d'ahí el projecte de connexió per a ciclistes i vianants des de l'Horta sud, a través de la CV-400, que implicarà que La Torre no continue sent un punt aïllat dins del terme de València. Per tant, amb la construcció d'aquesta connexió, aquest pont, també millorarem i donarem solució a una reivindicació històrica dels veïns i de les veïnes d'aquesta pedania de La Torre.

Es tracta, per tant, de posar en valor uns terrenys, molts dels quals són públics, creant ciutat i generant valor social en uns barris abandonats per l'anterior govern, mitjançant unes infraestructures necessàries.

Comencem un procés, que en última instància permetrà crear una zona atractiva per a futurs veïns amb noves inversions i amb el respecte al territori i al medi ambient.

Portem treballant en este tema des que vam arribar al govern. La nostra acció ha estat un exemple de col·laboració i de coordinació en l'Ajuntament de València, del qual vostés també formen part. I, per tant, tots estem interessats que açò siga una actuació exemplar.

La segona pregunta, sobre si preveiem la futura construcció d'habitatge social, evidentment volem que siga que la gent tinga accés als habitatges dignes i visca en zones de dotacions i en bona mobilitat. I per això cal crear primer unes condicions que puguen permetre futures inversions.

Evidentment este no és el nostre model, però el que ens hem trobat a meitat fer s'havia de donar una solució d'immediata a una situació d'aïllament i de manca de condicions de les 500 famílies que viuen ahí.

La nostra política d'habitatge vosté la coneix, està en el marc de la Llei per la funció social de l'habitatge. No es tracta de l'habitatge com un bé de luxe ni com un bé per a l'especulació, sinó per garantir els drets. Per tant, totes les actuacions que en matèria d'habitatge farem, i en este cas sempre de la mà i en coordinació de l'Ajuntament de València, evidentment aniran en eixa direcció i en eixe full de ruta que ens hem mandatat tots en este parlament, en el marc de la Llei per la funció social.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Passarem doncs a la pregunta número 803, que formula la diputada Mercedes Caballero, al conseller d'educació.

Senyora Caballero, quan vullga.

La senyora Caballero Hueso:

Sí. Gràcies, presidenta.

Senyor conseller, en este parlament hem parlat molt poques voltes d'esports, jo diria que menys del que deuríem, perquè a banda dels beneficis físics i mentals que la pràctica esportiva porta a les persones, l'esport és una de les millors maneres de conèixer l'educació en valors. Segurament, si parlàrem dels esports, parlariem d'altres coses, que sí parlem molt ací i no porten moltes voltes a cap lloc.

El treball en equip, la superació, la motivació, el respecte a l'altre. D'això hauríem de parlar, no totes les voltes, però almenys més voltes de les que parlem en esta cambra.

Parlem poc d'esport, però en esta cambra jo crec que totes les senyories som conscients que les desigualtats que hi ha en l'esport, respecte a uns esports i a altres, als professionals i als no professionals. Parle de desigualtat en suport públic i privat, i per suposat parle de desigualtat respecte a la repercussió mediàtica d'alguns esports.

Este cap de setmana s'han celebrat competicions de pràcticament totes les disciplines, però l'atenció mediàtica s'ha centrat en el clàssic, el Reial Madrid-Barça ha copat tota la informació mediàtica. Ací, a la ciutat de València, hem tingut sort que, tant el Levante masculí com el València jugaren el dia anterior, i el partit, el derbi de futbol femení ha tingut algun lloc en les informacions dels mitjans de comunicació i en les pàgines esportives. Però tampoc res de l'altre món.

És cert que no podem comparar el futbol, i sobretot el masculí, amb altres esports. El moviment econòmic i social que porta està sempre per damunt de qualsevol altre, exagerat des del meu punt de vista, però eixa és la realitat. Però, senyor conseller, l'esport no sols és el futbol, l'esport són moltes dones i molts homes que practiquen disciplines com vòlei, el ciclisme, el basquet, l'atletisme, la natació, etcètera. Si ben cert és el futbol l'esport que més massa social porta darrere, continua creixent el nombre de persones que fan altres activitats esportives, a més de ser seguidors de futbol. I